

Brev H - Fra Collett til Heinrich Arnold Thaulow- A-1150-Gc-L0002-0008

Collett skriver her mye om Thaulows kone Line som vi vet døde 10/8 1885. Hun ser ut til å ha hatt helseproblemer, og i den sammenheng nevner Collett at Lines bror «...vor stakkels beklagelige Rector!» nylig var død. Broren må ha vært Fredrik Ludvik Vibe som var rektor ved katedralskolen i Oslo. Han døde i juni 1881, og brevet må altså være skrevet mellom 1881 og 1885.

Collett skriver i brevet om «...den mindeværdige Aubertske Tid...». Det siktes da til Benoni Aubert som var gift med Henriette Thaulow, var grunnleggeren av Geografisk oppmåling og som bodde med familien på Akershus festning. Både Henrik og Camilla Wergeland bodde ofte der da de var på Christiania-besøk i ungdommen. Hit kom også fetterne fra Åbenrå.

/ 1 /

Hotel Skandinavie den 26de Aug

Min kjere Fætter Heinrich!

Det er mig en Trang strax ved min Ankomst hid, førend jeg, sandsynligvis allerede i Morgen, tager op til Emils, at takke Dig for den storartede Gjestfrihed Du har ydet mig ved i så lang Tid at have indrømmet mig en så smuk Plads, og det midt i den livligste Saison. Et mere beskedent Rum

/ 2 /

vilde allerede under sådanne Omstændigheder have været en stor Forekommenhed, men nu har jeg havt det yndigste Værelse på den alleryndigste af alle Verandaer, det er næsten mer end jeg kan tage imod, eller det nogensinde kunde faldt mig ind at jeg skulde taget imod, og mere end jeg fik Anledning til at takke for, så som jeg virkelig følte det. Dertil kom endnu den Venlighed jeg ellers mødte og de hyggelige Aftener tilbragt i Dit smukke Hjem. Lad nu disse få Ord sige Dig, min kjere Fætter, at, er det efter menneskelig Beregning den sidste Gang jeg besøger Modum, så skal det

/ 3 /

heller aldrig glemmes.

Hils Line, og sig hende, hvad jeg aldrig fik ret Anledning til at sige hende, at helt fra den mindeværdige Aubertske Tid, var hun i den lille Kreds af også stærkt anlagte og dog så forskjelligartede begavede Damer.- Tante - Jacobine - Julia - Lousie og - Henriette, den der tiltrak mig mest, eller rettere, den Eneste måske, der ret gjorde det. Denne Blidhed, hvor bag dog Humoren lurede, denne rolige jevne Stilhed, der dog overlegent beskuede det Hele, det forstod jeg neppe selv dengang, hun tiltrak mig måske fordi jeg selv var stille. Det

/ 4 /

Stærke, skulde først sent udvikle sig i os begge. Så har jeg fundet hende igjen i en stor Kreds hvor hun nu, af "Guds Nåde" som det sig hør og bør, rettelig hersker. Jeg har ofte ved mine Ophold på Modum villet søge hende mere, men dels troede jeg ikke at den Sympathi jeg føler for hende, gjengjeldtes, dels måtte jeg respectere den trættende, ansvarsfulde Stilling hun i sin Alder indtager i et stort Hus. Jeg vilde ønske både for hende selv og for Eder Andre, at hun kunde bestemme sig til hint Vinterophold ude, der absolut måtte blive både Hvile og Forfriskning for hende. Når man kunde, uden disse ynkelige pekuniære Betæneligheder der plager og hemmer såmange Andre, når man kunde,

/ 5 /

udendvidere ombytte Modums senhøstlige Tåger og Vinterkulde med Sydtysklands eller Middelhavbyernes Friluftsliv, og det medens man har fuld Åndslivlighed til at nyde det, så skulde man sandelig ikke regne på den Smule Ubekvemmelighed som Reisen forårsager, jeg vil heller have Kvalme og Søsye en kort Tid end Gigt i alle Lemmer måske i Måneder. Jeg må her tænke på hendes stakkels Broder, vor stakkels beklagelige Rector! hvem ved om ikke der også havde været Redning for ham, hvis man i Tide havde flyttet ham fra Ovnsofen ned til Solen. Vort

/ 6 /

Kulturliv fører det nu engang uundgåelig med sig, at vi må leve som Europæerne, det er, reise, blande sig med dem, skulde vi fordømme os til at sidde hjemme bestandig, måtte vi som Laplænderen klæde os i Skind.

Tilgiv nu at jeg blander mig i Eders Spørgsmål og det med en så bestemt Mening. Sig også min kjere, høitærede Nær-Nær Kusine Line at hun behøver jo heller ikke at høre på mit Snak; hun vil derimod få alle gamle Fruer og Madamer hun ellers vil konsulere i den Anledning, til at stemme i med, at Gigt og tungt Humør inde i vore vinter-

/ 7 /

lige Stuefængsler er langt at foretrække for Sydens Forår, med sine Roser ved Juletid. Det samme vilde de forsikret mig, hvis jeg nogen-sinde havde spurgt dem til Råds.

Dermed, og endnu en Tak for Din særdeles Forekommenhed mod mig, vil jeg for denne Gang sige Dig og Familien Lev[?] vel - og på et glædeligt Gjensyn

måske ude etsteds!

Camilla Collett.

Indesluttede Seddel beder jeg Dig være så god at tilstille Musikken hvem jeg sandt at sige, ikke erindrede da jeg reiste. Finder Du 4 Kroner tilstrækkelig, da giv endnu min gode Anne (som har tjent for Eder) -

/ 8 /

Overskuddet 1 Krone, hun har været mer end almindelig venlig og hjælpsom. C.C.

[Transkribert av Torjus Moland]